

14.8.2024 13. helluntain jälkeisen viikon keskiviikko

Päivän epistola

”Tämän palveluksen toimittaminen ei vain täytä pyhien tarpeita, vaan lisäksi se saa yhä useammat kiittämään Jumalaa. Kun te tällä työllänne annatte todistuksen uskostanne, lahjanne saajat ylistävät Jumalaa siitä, että te näin tunnustatte kuuliaisuutenne Kristuksen evankeliumille ja jaatte omastanne anteliaasti heille ja kaikille muillekin. Näin he myös rukoilevat teidän puolestanne ja ikävöivät teitä sen ylenpalttisen armon vuoksi, jota Jumala on osoittanut teille. Kiitos Jumalalle hänen sanomattoman suuresta lahjastaan! Minä, Paavali, kehotan teitä vedoten Kristuksen lempeyteen ja hyvyteen, minä, joka kuulemma teidän edessänne olen nöyrä mutta välimatkan päästä puhun teille rohkeasti. Pyydän, ettei minun teidän luonanne tarvitsisi turvautua tähän rohkeuteen – aikomukseni on näet käydä eräiden kimppuun, jotka katsovat meidän toimivan niin kuin tämän maailman ihmiset. Me elämme tässä maailmassa mutta emme taistele tämän maailman tavoin. Taisteluaseemme eivät ole ihmisten aseita, vaan niillä on Jumalan antama voima tuhota linnoituksia. Me kaadamme kumoon järjen päätelmät ja kaiken, mikä nousee ylpeänä vastustamaan Jumalan tuntemista. Me vangitsemme kaikki ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle ja olemme valmiit rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta, heti kun te itse olette tulleet täysin kuuliaisiksi. Ottakaa huomioon selvät tosiasiat! Jos joku varmasti uskoo kuuluvansa Kristukselle, hän ajatelkoon sitä, että samalla tavoin myös me olemme Kristuksen omia.” (2. Kor. 9: 12 – 10: 7)

Paavali selittää keräyksen tuoton johtuvan Jumalan armosta (2. Kor. 8: 1). Keräyksen lopputuloksena on kaksi asiaa. Ensinnäkin Jerusalemin seurakuntalaisten tarpeita voidaan toteuttaa. Lisäksi ihmiset ylistävät Jumalaa, joka on antanut suuren armon, jotta keräys onnistui.

”Tällä työllänne annatte todistuksen uskostanne” kertoo, että keräys paljastaa todellisen rakkauden. Se saa aikaan Jumalan ylistyksen lahjan saajien keskuudessa. Tällä ylistyksellä tunnustetaan Jumalan voima. Omastaan jakaminen on Kristuksen toiminnan seuraamista ja uskollisuuden osoitus Kristuksen evankeliumille. Paavali toivoo, että Jerusalemin kristityt rukoilisivat pakanakristittyjen puolesta ja ymmärtäisivät, että Jumalan armo vaikuttaa heidän keskuudessaan. ”Kiitos Jumalalle hänen sanomattoman suuresta lahjastaan!” Lahja tässä on Jumalan armo, joka lisää rakkauden anteliaisuutta.

Luvusta 10 siirrymme nähtävästi uuteen kirjeeseen, joka on todennäköisesti kirjoitettu muutama kuukausi edellisestä kirjeestä (luvut 1 – 9). Jotain on tällä välin tapahtunut Korinttissa. Kun luvuissa

1 – 9 Paavali hyvin varovaisesti kirjoittaa ja pyrkii olemaan loukkaamatta korinttilaisia ja on hyvin luottavainen korinttilaisiin, niin luvusta 10 tilanne on toinen. Paavali kirjoittaa paljon jyrkemmin, suorastaan hyökkäävästi.

Nähtävästi jotkut (ulkopuoliset) ovat tunkeutuneet seurakuntaan. Siitä kerrotaan jo aikaisemmin (2. Kor. 3: 1 – 6). On ehdotettu, että kirjeen alkuosan tultua Korinttiin, nämä tunkeilijat olisivat syyttäneet Paavalia rahankeruusta ja sen mahdollisesta käytöstä, siitäkkin on kirjeen alkupuolella vihje (2. Kor. 12: 14 – 18). Nähtävästi he kyseenalaistivat sen, oliko Paavali apostoli ja väittivät itse olevansa oikeita apostoleja.

”Minä, Paavali” on muodoltaan käskävä, se kehottaa tai määrää lukijaa tai kuulijaa. ”Vedoten Kristuksen lempeyteen ja hyvyteen” on meidän aikakaudellamme outo johtajuuden ilmaisu, mutta Paavalin ajan maailmassa se liittyi messiaaniseen kuninkuuteen. Tuon ajan lukija ymmärsi oikein tekstin näennäisen heikkouden tai nöyryyden. ”Kuulemma olen nöyrä” on oikeastaan ivailua. Paavali toimi Kristuksen esimerkin mukaisesti.

”Aikomukseni on käydä eräiden kimppuun” ei paljasta keistä on kysymys. ”Tämän maailman ihmiset” ja ”tässä maailmassa” on alkuperäistekstissä ”lihan mukaan”. Nykyinen käännös ilmaisee hyvin, mitä tuo ”lihassa” tarkoittaa. ”Taisteluaseemme eivät ole ihmisten aseita, vaan niillä on Jumalan antama voima tuhota linnoituksia” kertoo piiritystaktiikasta sodassa (vrt. 1. Makk. 5: 65, Sananl. 21: 22). Paavali on valmis kumoamaan vastustajien väärät ajatukset apostolisuudesta ja väärästä viisaudesta. ”Kaikki ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle” merkitsee oikeaa opetusta, Hän on Jumalan viisaus, myös ristiinnaulittuna (1. Kor. 1: 23 – 24). ”Vangitsemme kaikki ajatukset” kertoo vaatimuksesta, että opetuksen tulee olla oikeata, väärä opetus kumotaan.

”Olemme valmiit rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta, heti kun te itse olette tulleet täysin kuuliaisiksi.” Ensin Paavalin on saatava korinttilaiset kuuliaisiksi Kristukselle niin kuin on esitetty hänen julistamassaan evankeliumissa. Sen jälkeen Paavali voi käsitellä niitä, jotka opettavat eri tavoin.

”Jos joku” viittaa nyt Paavalin vastustajiin. Näiden vastustajien on ymmärrettävä, että myös Paavali ja hänen seurueensa kuuluvat Kristukselle. Voi olla, että jokin jerusalemlainen ryhmä vastusti Paavalia sen takia, että hän ei ollut tuntenut Jeesusta tämän eläessä. Tällaiset voisivat kyseenalaistaa Paavalin apostolisuuden, sillä tämä ei ollut Jeesuksen opetuslapsi.

Päivän evankeliumi

”Jeesus palasi sitten kotiin, ja kansaa kerääntyi taas niin paljon, etteivät hän ja opetuslapset edes päässeet syömään. Kun Jeesuksen omaiset kuulivat kaikesta tästä, he lähtivät sinne ottaakseen hänet huostaansa, sillä he luulivat, että hän oli poissa tolaltaan. Mutta lainopettajat, joita oli tullut Jerusalemissa, sanoivat: ”Hänessä on Belsebul, itsensä pääpaholaisen voimin hän pahoja henkiä karkottaa.” Silloin Jeesus kutsui heidät luokseen ja puhui heille vertauksin: ”Miten Saatana voi ajaa ulos Saatanan? Jos valtakunta jakautuu ja taistelee itseään vastaan, se ei voi kestää, eikä myöskään perhe kestä, jos sitä repivät riidat. Ja jos Saatana nousee itseään vastaan, se ei voi kestää, vaan sen loppu on tullut. Eihän kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei ensin sido häntä. Vasta sitten hän voi ryöstää talon ja tavarat.” (Mark. 3: 20 – 27)

Vastaava teksti löytyy myös Matteukselta (Matt. 12: 22 – 30) ja Luukkaalta (Luuk. 11: 14 – 23). ”Jeesus palasi sitten kotiin.” Tarkasti kääntäen: taloon. Todennäköisesti suomennos on oikea. Silloin se viittaisi Nasaretiin. Siihen voi viitata se, että paikalle tulivat myös Jeesuksen omaiset. Jeesuksen toiminta oli saattanut heidät hämmennyksiin ja he halusivat saada Jeesuksen haltuunsa, koska he luulivat, että Jeesus ”oli poissa tolaltaan”.

Jeesuksen luo oli tullut lainopettajia Jerusalemissa, jotka väittivät, että Jeesuksessa on Belsebul. Erilaisissa uskonnollisissa teksteissä Belsebulia on pidetty pahanä henkenä, jonka toimialue on eri lähteissä vaihdellut. ”Itse pääpaholaisen voimin” aiheuttaa ongelmia. Joidenkin tutkijoiden mukaan tällä tarkoitetaan Belsebulia, joidenkin mukaan kyse ei ole Belsebulista, vaan Saatanasta.

Jeesus vastasi heille vertauksin. ”Miten Saatana voi ajaa ulos Saatanan?” Jeesuksen toiminta oli niin merkittävää, että lainopettajien selitykset hyväksyivät parantamiset. Jeesus hyväksyi ajatuksen Saatanan olemassaolosta pahojen henkien johtajana, mutta Hänen tekemänsä kysymys on oikeutettu. Itseään vastaan toimiva valtakunta ei kestä. Jeesuksen tekemä pahan hengen karkotus on voitto Saatanasta. Tämä ilmaisee, ettei Jeesus voi kuulua Saatanan valtakuntaan.

Uuden suomennoksen mukaan ”eikä myöskään perhe kestä, jos sitä repivät riidat” on todennäköisesti oikea tulkinta. Vanhassa suomennoksessa oli sana talo. Kyseessä oleva sana voidaan kääntää joko taloksi tai perhekunnaksi.

”Eihän kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei ensin sido häntä.” Tämä lause kuvaa Jeesuksen toimintaa. Hän on sitonut Saatanan ja voi ajaa pahoja henkiä pois ihmisistä. Jeesus ei ole Saatanan puolella vaan tätä vastaan!